

Dziennik urzędowy

POWIATU ZAMOJSKIEGO.

Nr 5.

Zamość, dnia 15. Sierpnia 1918.

Rok III. [ie. IV]

TREŚĆ: 1. Noszenie mundurów przez zwolnionych z wojska polskiego żołnierzy, 2. Zwalczanie bandytyzmu, 3. Prośby o zwolnienie jeńców wojennych znajdujących się w Niemczech, 4. Ogólne zarządzenia dotyczące starań o koncesye lub uruchomienie nieczynnych garbarń, 5. Uregulowanie obrotu ziemniakami, 6. Zużytkowanie zbiorów rolnych, 7. Obrót wczesnymi owocami, oraz wyrób marmolady, wina owocowego i t. d. 8. Licytacja koni niezdatnych do użytku wojskowego i źrebiąt w szpitalach na konie i końskich stacyach zbiorczych.

Res. Nr. 1939 ex 1918.

1. Uwolnieni z wojska żołnierze I i III korpusu oraz żołnierze korpusu posiłkowego (legioniści) noszenie mundurów.

Ażeby ujednostajnić przepisy tyczące się osób należących niegdyś do wojska polskiego,

wydało c. i k. Jenerał-Gubernatorstwo wojskowe reskryptem z dnia 4. sierpnia b. r. P. W. Präs. Nr 12652 następujące postanowienia odnośnie do noszenia mundurów:

Wskutek trudności w sprawieniu ubrania cywilnego zezwala się żołnierzom rozwiązanego korpusu I i III oraz żołnierzom należącym do

polskiego korpusu posiłkowego (legionistom) nosić nadal mundur, autoli POD WARUNKIEM że zdejmą z niego odznaki.

Odznakami są:

1) Na czapce: a) kokarda, b) orzełek, c) łańcuszki i kutasy.

2) Na bluzce: a) odznaki na kołnierzu i wypustki kolorowe, b) odznaki na rękawie z wyjątkiem odznak oznaczających ranienie w walce.

3) Na spodniach: kolorowe lampasy.

Ordery wolno nosić dalej.

DAWNYM OFICEROM POLSKIM NIE WOLNO JEST NOSIĆ MUNDURU.

Przekroczenia tego zakazu karane będą po myśli rozp. Nacz. Wodza Armii z 19. sierpnia 1915 Dz. rozp. № 30 grzywną do 2000 Koron lub karę aresztu do 6-ciu miesięcy.

P. P. Wójtowie (Burmistrzowie) otrzymują polecenie zwołania bezzwłocznie zamieszkałych w ich rejonie żołnierzy rozwiązanych obecnie korpusów polskich, a to korpusu 1 i 3, oraz dawnych legionistów odczytania im niniejszego rozporządzenia i doniesienia o wykonaniu do dni 8-miu.

Żandarmerya otrzymuje równocześnie polecenie czuwania nad ścisłym wykonaniem i donoszenia o wykroczeniach.

E. Nr. 21898/ZK.

2. *Zwalczanie bandytyzmu.*

W ostatnich czasach mnożą się wypadki zbrojnych starć bandytów z żandarmami.

Wszyscy współwinni takiego zbrojnego oporu zostaną postawieni przed wojskowy sąd doraźny i ze względu na współwinę w usiłowanym morderstwie na osobach należących do

siły zbrojnej, poniosą karę śmierci przez powieszenie, albowiem ulaskawienia osoby te spodziewać się nie mogą.

W Puławach dwu uzbrojonych rabusiów stawiło zbrojny opór patroli żandarmskiej. Jeden z nich zginął zabity przez żandarmów, drugiego postawiono przed wojskowy sąd doraźny i w dniu 17 lipca b. r. skazano na śmierć. Wyrok śmierci bezzwłocznie wykonano przez powieszenie.

Także wszyscy ci którzy bandytom (obcym uzbrojonym ludziom) użyczają schronienia albo udzielają im jakiegokolwiek innej pomocy, będą przez władze wojskowe ścigani i bezwzględnie, z całą surowością karani.

E. Nr. 20504/ZK

3. *Prośby o zwolnienie jeńców wojennych, znajdujących się w Niemczech.*

Ces. niemieckie Jenerał Gubernatorstwo w Warszawie zarządziło reskryptem z 30 maja 1918 Abt. I c. G. Nr. 96501, że prośby o zwolnienie jeńców wojennych, znajdujących się w Niemczech, w niewoli należy w każdym wypadku przedkładać tylko za pośrednictwem c i k. Komendy powiatowej.

W szczególności bowiem, dotychczasowy sposób przedkładania tych próśb wprost Ministerstwu wojny w Berlinie lub Komendom obozów dla jeńców, przysparza tylko niepotrzebnej pracy władzom do załatwienia tych próśb powołanym

Na przyszłość zatem wszelkie podania w tym względzie, które wpłyną bezpośrednio do Ministerstwa wojny lub Komendy obozu jeńców będą niszczone bez poddania ich załatwieniu.

M A № 3449/R. S. ex 1918.

4. Ogólne zarządzenia dotyczące starań o koncesye lub uruchomienie nieczynnych garbarń.

Rozporządzenie c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego z dnia 13-go lipca 1918 R. S. No. 271551 „Szczupłość surowców, w szczególności także garbników i materiałów podlegających garbowaniu jest przyczyną, że nawet należycie urządzone i solidnie pracujące garbarnie nie mogą być zatrudnione do takiego stopnia, ażeby cała ich zdolność wytwórcza mogła być wyzyskana. Ponieważ chodzi tu o materiał niedający się zastąpić, nie można dopuścić do żadnego eksperymentowania a to z obawy przed marmowaniem materiału, przez co nikomu nie oddałoby się przysługi.

Każde puszczenie w ruch garbarni bez względu na to, czy chodzi o dawniej urządzoną i przez czas jakiś nieczynną garbarnię, czy też o nowe przedsiębiorstwo, jest w obecnych stosunkach eksperymentem, albowiem otwarcie ruchu wymaga takiej ilości garbnika i materiału podlegającego garbowaniu, która nie stoi w żadnym stosunku do osiągnąć się mającego rezultatu.

Z tych powodów nie mogą być obecnie aż do odwołania udzielane zezwolenia na puszczenie w ruch dalszych garbarni.

Dotyczące prośby nie mogą być pod żadnym warunkiem uwzględnione i należy zaniechać ich wnoszenia, gdyż nie będą nawet rozpatrywane.

Wniesione już do Jeneralnego Gubernatorstwa Wojskowego podania takiej treści uważać należy bez dalszego załatwienia jako odmownie rozstrzygnięte.

5. Obwieszczenie

DOT. UREGULOWANIA OBROTU ZIEMNIAKAMI.

Rozporządzenie z dnia 29-go czerwca 1918 roku.

Na podstawie rozporządzenia z dnia 20-go czerwca 1918 r., № 37 Dz. rozp. dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych, zarządza się co następuje:

§ 1. Obowiązek zgłaszania.

Każdy producent, który przechowuje zapasy ziemniaków, winien na żądanie Komendy powiatowej zgłosić je, podając ilość, rodzaj i miejsce przechowania.

Komenda powiatowa może obowiązek zgłaszania rozszerzyć także na inne kategorie osób.

Komenda powiatowa oznacza w jakich terminach, w jaki sposób i w jakich miejscach należy zgłoszenia dokonać.

§ 2. Zajęcie

Zapasy ziemniaków, z wyłączeniem tych ilości, których producent sam potrzebuje do wyżywienia swoich domowników, do obsadzenia swych posiadłości, na paszę dla swego bydła lub dla prowadzenia własnych przedsiębiorstw rolnych, są zajęte.

Następstwem zajęcia jest, że zajętych zapasów nie wolno ani przerabiać, zużywać, spasać ani też sprzedawać względnie kupować, o ile w tem rozporządzeniu lub też zapomocą osobnych przepisów nie zostaną wydane inne zarządzenia.

Interesy zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne.

Posiadacz zajętych zapasów obowiązany jest troszczyć się o ich odpowiednie przechowanie.

§ 3. Odstawa odbiór.

Komenda powiatowa oznacza ilość ziemniaków, którą każdy producent z osobna, lub

większa ilość producentów wspólnie ma odstawić po pokryciu zapotrzebowania, określonego § 2-gim. Producenci winni ilości, przeznaczone do oddania, odstawić do miejsca odbioru w terminie, oznaczonym przez Komendę powiatową.

§ 4. Ceny.

Za ziemniaki odstawione aż do dnia 3-go sierpnia 1918 r., włącznie ustanawia się cenę odbioru wynoszącą 50 K.

Z każdym następnym dniem obniża się ją o 50 halerzy, tak iż dnia 20-go września 1918 r. wynosić będzie cena odbioru 26 Koron.

Od 20-go do 30-go września 1918 r., pozostaje cena 26 Koron w mocy.

Od 1-go października 1918 r. ustanawia się cenę odbioru wynoszącą 22 Korony.

Powyższe ceny rozumieją się za 100 kg netto, loko stacya kolei żelaznej szeroko- lub wązkotorowej.

Przy dostawie ziemniaków do 30 września włącznie nie należy się producentowi żadne wynagrodzenie za dowóz.

Od 1-go października 1918 r., obowiązany jest producent do bezpłatnej odstawy tylko na odległość 7 km. Przy większych odległościach należy mu się za każdy kilometr ponad odległość 7 km. wynagrodzenie za dowóz, wynoszące 30 halerzy od 100 kg.

Inne warunki dostawy ustanowione zostaną osobnymi zarządzeniami.

§ 5. Przeróbka.

Ziemniaki wolno przerabiać w przedsiębiorstwach przemysłowych tylko za zezwoleniem c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego. Przedsiębiorstwa przemysłowe służące do przeróbki ziemniaków, które takiego pozwolenia nie posiadają, pozostają zamknięte.

§ 6. Zaopatrzenie nieproducentów.

Zaopatrzenie nieproducentów w ziemniaki unormowane zostanie osobnymi zarządzeniami.

§ 7. Postanowienia karne

Przekroczenia tego rozporządzenia, lub przepisów wydanych na jego podstawie podpadają pod postanowienia karne § 11-go rozporządzenia z dnia 20-go czerwca 1918 r., № 37 Dz. rozp. dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych.

Obok kary można orzec przepadek zapasów w myśl § 12 tegoż rozporządzenia.

§ 8. Zniesienie dawniejszych przepisów

Rozporządzenie z dnia 8-go sierpnia 1917 r. № 69 Dz. rozp., dotyczące zajęcia ziemniaków, znosi się.

§ 9. Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

6. Obwieszczenie

DOTYCZ. UREGULOWANIA OBROTU ZBOŻEM.

Rozporządzenie z dnia 11-go lipca 1918 roku.

Na podstawie rozporządzenia z dnia 20-go czerwca 1918 r., № 37 Dz. rozp., dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych, zarządza się co następuje:

§ 1. Z B O Ż E.

Zbożem w myśl niniejszego rozporządzenia jest pszenica, żyto, jęczmień, owies, proso, gryka (hreczka), wyka i bobik, oraz mieszanka wyżej wymienionych płodów rolnych, jakoteż przetwory i odpadki uzyskane z ich przemiału.

§ 2. Obowiązek zgłaszania

Każdy producent, który przechowuje zapasy zboża, winien na żądanie Komendy powia-

towej zgłosić je, podając ilość, rodzaj i miejsce przechowania. Komenda powiatowa może obowiązek zgłaszania rozszerzyć także na inne kategorie osób.

Komenda powiatowa oznaczy, w jakich terminach, w jaki sposób i w jakich miejscach należy zgłoszenia dokonać.

§ 3. Zajęcie.

Zapasy zboża, z wyłączeniem tych ilości, których producent sam potrzebuje do wyżywienia swoich domowników, do obsiewu swych posiadłości, na paszę dla swego bydła lub dla prowadzenia własnych przedsiębiorstw rolnych, są zajęte. Następstwem zajęcia jest, że zajętych zapasów nie wolno ani przerabiać, zużywać, spasać, ani też sprzedawać i kupować o ile w tem rozporządzeniu lub też za pomocą osobnych przepisów nie zostaną wydane inne zarządzenia. Interesy zawarte wbrew temu zakazowi są nieważne.

Posiadacz zajętych zapasów obowiązany jest troszczyć się o ich odpowiednie przechowanie.

§ 4. Odstawa, odbiór.

Komenda powiatowa oznacza ilość zboża, które każdy producent z osobna, lub większa ilość producentów wspólnie ma odstawić po pokryciu zapotrzebowania określonego § 3 i ustanawia terminy, do których odstawa musi być wykonana.

Ilości wyznaczone do oddania winny być odstawione do miejsc odbioru, wskazanych przez Komendę powiatową.

§ 5. C E N Y.

Ceny odbioru zboża ustalone zostaną osobnym rozporządzeniem.

§ 6. Przemiał.

Komenda powiatowa może ruch młynów ograniczyć, ustanowić nad nimi nadzór lub zamknąć je. Stopień przemiału i zapłata za mieleńie, oznaczone zostaną osobnymi zarządzeniami.

§ 7. Przeróbka

Zboże (§ 1) wolno przerabiać w przedsiębiorstwach przemysłowych tylko za zezwoleniem c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego. Przedsiębiorstwa przemysłowe, które służą do przeróbki zboża, a takiego pozwolenia nie posiadają pozostają zamknięte.

§ 8. Zaopatrzenie nieproducentów.

Zaopatrzenie nieproducentów w zboże i przetwory młynarskie unormowane zostanie osobnymi zarządzeniami.

§ 9. Postanowienia karne.

Przekroczenia tego rozporządzenia lub przepisów wydanych na jego podstawie podpadają pod postanowienia karne § 11 rozporządzenia z dnia 20-go czerwca 1918 r. № 37 Dz. rozp. dotyczącego zużytkowania zbiorów rolnych.

Obok kary można orzec przepadek zapasów w myśl § 12 tegoż rozporządzenia.

§ 10. Zniesienie dawniejszych przepisów.

Rozporządzenie z dnia 3-go lipca 1917 r., dotyczące zajęcia zboża i produktów młynarskich, № 59 Dz. rozp. znosi się.

§ 11. Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

C. i k. Jenerał - Gubernator wojskowy:

Lipoścak, W. P.

Jenerał piechoty.

M. A. 3397/Ap. Ref.

7. *Obwieszczenie.*

Szczegółowe postanowienia dotyczące obrotu wczesnymi owocami oraz wyrobu marmolady, wina owocowego, octu owocowego, wódki owocowej (nalewki) oraz spirytusu sporządzonego z wina owocowego (koniak owocowy).

W myśl rozp. J. G. W. Oe. S. №. 663/1918.

1. Obrót wczesnym owocem.

Wczesnymi owocami są te, które dojrzewają przed 31-szym sierpnia, wszelkie zaś owoce, które dojrzewają po tym terminie uważane są jako owoce późne. (Obrót owocami późnymi zostanie uregulowany w swoim czasie specjalnym rozporządzeniem).

Obrót względnie transport owoców wczesnych w obrębie Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego, podlega zezwoleniu Komendy powiatowej.

Do wywozu owoców wczesnych poza granicę Jen. Gub. Wojsk. potrzebne są przepisane zaświadczenia transportowe, jak również listy przewozowe (frachty) wystawione przez autoryzowaną ze strony Jen. Gub. Wojsk. Centralę Zakupu jarzyn i owoców.

2. Wyrób marmolady i suszu (suszonych owoców).

Wyrób marmolady zawisłym jest od zezwolenia Jen. Gub. Wojsk. W prośbie należy zapodać miejsce fabryki, urządzenie tejże, przewidzianą wysokość produkcyi oraz gatunek przerobić się mających owoców.

W podaniu należy wyszczególnić jaką ilością cukru dane przedsiębiorstwo rozporządza oraz jakiego pochodzenia cukier jest.

W razie, gdyby marmolada miała być wyrabianą bez cukru, należy w prośbie podać dokładny sposób konserwowania powideł owo-

cowych oraz zapodać składniki mające zastosowanie przy produkowaniu tychże.

Wyrobioną marmoladę należy zgłosić autoryzowanej przez Jen. Gub. Wojsk. Centrali zakupu jarzyn i owoców, oraz przedłożyć ofertę.

3. Fabrykacja owoców suszonych (susu).

Sporządzanie owoców suszonych jest dozwolone i nie podlega ograniczeniu, jednakowoż należy towar ten zgłosić i ofiarować do zakupu autoryzowanej przez Jen. Gub. Wojsk. Centrali zakupu jarzyn i owoców.

4. Fabrykacja wina i octu owocowego.

Fabrykacja wina i octu owocowego, dla domowego użytku jest dozwoloną. Produkowanie zaś w większej ilości, dla celów handlowych jak również ruch fabryczny podlegają zezwoleniu Jen. Gub. Wojsk., przy czem w podaniu podać należy gatunek przerobić się mających owoców.

5. Fabrykacja wódki owocowej i spirytusu.

Fabrykacja wódki owocowej oraz spirytusu z wina owocowego (koniaku owocowego) zawisłe są od zezwolenia Jen. Gub. Wojsk. Do wyrobu wódki użyć można jedynie takich owoców, które do spożycia się nie nadają.

Pędzenie spirytusu z owoców dzikich jest dozwolone.

Wszystkie w zakresie wyżej przytoczonych postanowień podpadające podania należy ostemlować bezwarunkowo i za pośrednictwem Komendy powiatowej przedłożyć Jen. Gub. Wojsk.

MGG. VIII. Nr. 58866/17, 21571/18 u. 28143/18.

V. A. Nr. 933/18.

8. *Obwieszczenie*

dotyczące licytacyi koni niezdatnych do użytku wojskowego i źrebiąt w szpitalach na konie i końskich stacyach zbiorczych.

C. i k. Jeneralne Gubernium Wojskowe

w Lublinie zarządziło reskryptem z dnia 6-go grudnia dnia 1917 VIII № 58866 na podstawie rozporządzenia Naczelnej Komendy Armii Q. № 14881. że licytacje na konie niezdatne do użytku wojskowego i źrebięta odbywać się będą dwa razy w miesiącu. Warunki do nabycia koni i źrebiąt w szpitalach na konie i końskich stacjach zbiorczych w drodze publicznej licytacji są następujące:

1) Do licytacji wybrakowanych koni i źrebiąt mogą być dopuszczeni tylko tacy reflektanci, którzy wykażą się legitymacją do kupna koni wydaną im przez c. i k. Komendę powiatową. W legitymacji musi być dokładnie oznaczona ilość koni, którą zezwolono reflektantowi zakupić.

2) Do licytacji nie zostaną dopuszczeni handlarze koni i pośrednicy handlarscy.

3) Nabywca konia musi się zobowiązać, że zakupionego konia przed upływem 12 miesięcy bez zezwolenia Komendy powiatowej ani nie sprzeda ani nikomu nie daruje. W razie niedotrzymania tego warunku ma nabywca władzom wojskowym złożyć karę konwencyjną w wysokości ceny kupna zapłaconej przy licytacji za konia.

4) Odbiorcy klaczy są obowiązani stosować się do wskazówek wydanych przez Centralne Towarzystwo Rolnicze co do chowu klaczy rozplodowych.

5) Cenę kupna i należitości stemplowe ma odbiorca złożyć natychmiast w gotówce.

6) Uzdy z końmi nie wydaje się.

7) Legitymację do zakupna koni, po podpisaniu warunków na odwrotnej stronie umieszczonych ma odbiorca konia złożyć przy odbiorze nabytego konia w Komendzie szpitalnej względnie w Komendzie końskiej stacji zbiorczej.

8) Każdy nabywca konia otrzyma od Komendy szpitala i t. p. na każdego konia osobny certyfikat z dokładnym opisem konia, imieniem i nazwiskiem odbiorcy, miejscem i datą odbioru konia. Taki sam certyfikat otrzyma też ta Komenda powiatowa, która wydała legitymację na zakupno konia.

9) Zakupione konie należy odstawić zaraz do miejsca przeznaczenia i zgłosić je u Wójta, któremu ma się też i certyfikat przedłożyć. Konie nabyte na licytacji ma się trzymać przez pierwszych 60 dni odosobnione od innych koni i baczyć na ich stan zdrowotny. Przy pojawieniu się jakiej podejrzaney choroby należy natychmiast zrobić o tem doniesienie do Wójta gminy.

Konie, o ile wogóle są zdrowe i do pracy zdolne, mogą być przez pierwszych 60 dni używane tylko w obrębie ich miejsca pobytu i najbliższej okolicy.

10) Nadzór nad przestrzeganiem powyższych warunków przysługuje Komendzie powiatowej. Odbiorca konia ma powyższe warunki licytacyjne w dwóch egzemplarzach zaopatrzyć następującą klauzulą i podpisać:

„Potwierdzam moim własnoręcznym podpisem, że z treścią powyższych postanowień jestem obznajomiony, że postanowień tych ściśle przestrzegam i że do władz cywilnych lub wojskowych nie wystąpię z żadną pretensją, jeżeli kupiony koń zachoruje lub z powodu tego poniosę jaką szkodę. Dalej zrzekam się wszelkich praw, które mi przysługują w myśl ustawowych postanowień dotyczących zagwarantowania braków.”

Jeden egzemplarz warunków licytacyjnych otrzymuje nabywca konia, drugi egzemplarz zostaje w Komendzie szpitala względnie w końskiej stacji zbiorczej i ma być wysłany wraz z kopią certyfikatu (punkt 8) przynależnej Komendzie powiatowej.

Jeżeli koń nabyty na omawianych licytacjach wojskowych w przeciągu trzech tygodni po licytacji względnie po odbiorze u nabywcy zdechnie lub urzędownie zostanie zabity i jeżeli w danym wypadku urzędowym świadectwem zostanie stwierdzony zupełny brak winy po stronie nabywcy konia, wtedy uszkodowany nabywca na skutek pisemnej prośby, którą winien wnieść do odnośnego urzędu sprzedaży koni, otrzyma przy najbliższej publicznej licytacji i w miarę możliwości według własnego wyboru bezpłatnie innego konia, który będzie w tej cenie wywoławczej jak ten, którego stracił. W razie braku koni, o tej samej cenie wywoławczej, mogą być oddane uszkodowanemu konie po wyższej, cenie wywoławczej, o ile nabywca zapłaci gotówką różnicę między ceną wywoławczą konia mającego objąć w posiadanie, a ceną wywoławczą kupionego w drodze licytacji przedtem konia (N. K. A. Q. A. № 43620 z 30 4. 1918). Do tej prośby ma być dołączone urzędowe świadectwo, w którym ma być wymienione, czy koń zdechł i razem ze skórą oddany został rakarzowi do zagrzebania, czy też został z konieczności zabity a skóra i mięso z niego zostały zużytkowane. W tym ostatnim wypadku należy urzę-

dowem poświadczeniem wykazać kwotę uzyskaną za skórę i mięso końskie i tę sumę należy przy odbiorze nowego konia uiścić odnośnemu szpitalowi końskiemu wzgl. stacyi zbiorczej dla koni.

O prośbach takich o oddanie nowego konia będzie c. i k. Jenerał Gubernatorstwo rozstrzygało bez zwłoki.

Ten przywilej ma zastosowanie z mocą wstecz działającą dla nabywców koni na wszystkich licytacjach od odbytych wejścia w życie rozkazu Naczelnej Komendy Armii Q. № 148 811/1917 t. j. od 30 września zeszłego roku.

Nabywca, któremu zezwolono na oddanie w miejsce straconego innego konia, ma go odebrać przy licytacji odbywającej się najpóźniej w 3 miesiące.

Termin ten liczy się od dnia doręczenia nabywcy pisemnego zawiadomienia o zezwoleniu na darowanie mu innego konia. Jeżeli w przeciągu tych trzech miesięcy nie odbyła się licytacja, to odbiór konia musi nastąpić przy najbliższej później odbywającej się licytacji.

W przeciwnym razie gaśnie prawo do uzyskania innego koni. (J.G.W. VIII № 28142/18).

C. i k. KOMENDANT POWIATU:

JULIAN von FISCHER

Pułkownik w. r.